

Written by

Wednesday, 28 January 2009 08:22 - Last Updated Wednesday, 28 January 2009 08:25

ஐந்தாம் வன்னி மக்களின் சமீபம் சமீபம் அடங்காது. புலிகள் தமது ஆயுதங்களையும், ஆயுதத் தள பாடங்களையும் பொன்னாக நம்பி பாதுகாத்து வருகிறார்களே தவிர, தமது இரத்த சமீபம் தங்களான வன்னி மக்களை ஒரு சூண்ணாம்புக் கட்டியிலும் கவலமான பொருளாகவே கைவிட்டுள்ளனர்.

அரசோ, தனது சிங்கள பௌத்த இன வறிக அடையாள யுத்தத்தை, அபிவிருத்தி என்னும் பரேல் மடதிறந்து பாயப்போகும் முற்றுகைப் பொருளாதாரத்துக்கான- விளைய நிலத்துக்கான- யுத்தத்தை வறும் சிறிய கோடாக மீட்டி மறத்து விட, புலிகளை அப்புறப் படுத்துத் யுத்தத்தை பரேல் கோடாக அதன் மீதே கீறிவிட்டு, மீட்டப் யுத்தமென துாரத்து மழை நின்கைகிறது. இதற்கு புலிகளின் பசுக்கற்ற அரசியல் துணை பவது அசப்பில் தரிகிறது.

வன்னியின் வீதியில் வாழும் மக்களின் நிழலுக்குள்ளேயே வந்து குந்தியிருக்கும் சாவின் கொடும்பையை, அவர்கள் சிந்தி வரும் இரத்தச் சகதியை இவர்கள் தத்தமது இருப்புக்கான மச்சலாக்கி வரும் கொடும்பையை ஜூரணிக்கவே முடியவில்லை.

சதுரங்க ஆட்டமாக ஆடப்படும் இவ் யுத்தத்தில் -பகடகை காயாக உருட்டப்படும் இம்மக்களின் உயிர் மீதான விளையாட்டு, இந்தத் தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளைகளின் வறும் வண்டிக்காய் பச்சைக்காய் போய் முடியப்படுகிறது....?

